

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 18271-11-10 כהן נ' הפול המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ

כפני כב' השופט עבאס עאסי

תובע אלירן כהן
ע"י ב"כ עוה"ד ד. גנסיך ואח'

נגד

נתבעת הפול המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד בלטר, גוט, אלוני ושות'**פסק דין**

תביעה לפיצויים בגין נזקי גוף על פי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפלת"ד").

רקע כללי

1. התובע יליד 22/1/1985, נפגע בתאונת דרכים ביום 27/9/2010, כאשר משאית פגעה באופנוע שבו נהג. כתוצאה מכך התובע נחבט על הקרקע והאופנוע נפל על רגלו הימנית, ועקב כך נגרמו לו שברים בשוק ימין, וחבלות בכתף ימין וביד ימין.

הנתבעת הינה חברה לביטוח בע"מ אשר ביטחה בביטוח חובה את האופנוע שבו נהג התובע בעת התאונה.

אין מחלוקת בשאלת האחריות, אלא אך בשאלת שיעור הפיצויים להם זכאי התובע.

הנכות הרפואית

2. התאונה הוכרה ע"י המוסד לביטוח לאומי (להלן: "המל"ל") כתאונת עבודה.

בעקבות התאונה נגרמו לתובע שברים בשוק ימין. רגלו נותחה ובוצעה החזרה פתוחה וקיבוע פנימי של שבר בפיבולה בעזרת פלטה וברגים, ולאחר מכן בוצעה החזרה סגורה וקיבוע פנימי של שבר בטביה באמצעות מסמר תוך שלדי.

ועדות רפואיות שליד המל"ל קבעו לתובע נכויות כדלקמן: 100% מיום 28/12/2010 ועד ליום 31/3/2011; 50% מיום 1/4/2011 ועד ליום 30/6/2011; 25% נכות מיום 1/7/2011 עד ליום 31/12/2011. לאחר מכן נקבעה לתובע נכות צמיתה בשיעור 15%, וכן הופעלה תקנה 15 באופן שהנכות הכוללת הועמדה על 19%.

שיעור הפיצויים

הפסדי שכר וגריעה מכושר השתכרות

3. לדברי התובע, לפני התאונה הוא עבד במשך 4 חודשים והשתכר כ- 4,503 ₪ בחודש; כשנה וחודשיים לאחר התאונה הוא לא עבד כלל, ולאחר מכן הוא עבד בצורה לא מסודרת עם דוד שלו, בעיקר בנהיגה ברכב ובמתן הצעות מחיר והרוויח כ-7,500 ₪ בחודש; התובע מבקש לקבוע את בסיס שכרו לעבר לפי סך של 4,767 ₪ צמוד להיום, סך של 5,026 ₪ בחודש; ולעתידי, התובע מבקש לקבוע את השכר לפי בסיס השכר הממוצע במשק. לדבריו, בעת התאונה הוא היה בתחילת דרכו המקצועית, וקיים סיכוי סביר כי אלמלא התאונה ופגיעתו בה, הוא היה עתיד להתחיל בעבודה קבועה ולהשתכר שכר ממוצע במשק.

התובע אף מבקש להעמיד את נכותו התפקודית על 25%.

4. מנגד נטען על ידי הנתבעת כי, מדו"ח רציפות ביטוח ומחקירתו של התובע עולה כי ממילא כושר השתכרות שלו ערב התאונה היה מוגבל ביותר, שכן התובע לא התגייס לשירות צבאי לאחר פטור שקיבל מהקב"ן; בשנת 2006 התובע עבד חודשיים בלבד; בשנת 2007 הוא עבד במשך 3 חודשים בלבד והשתכרותו הכוללת עומדת על 4,793 ₪, היינו: 1,597 ₪ לחודש; בשנת 2008 התובע לא עבד כלל; בשנת 2009 התובע עבד במשך 6 חודשים ב-3 מקומות עבודה שונים, ושכרו הכולל עומד על 9,610 ₪, היינו: 1,601 ₪ בחודש; בחודש פברואר 2009 התובע רשום כאסיר/עציר; בשנת 2010 התובע עבד חודש אחד בשכר של 840 ₪ ולא עבד במשך 5 חודשים לאחר מכן; בחודש יוני 2010 התובע מתחיל לעבוד בחברת "אמפרסט" ובספטמבר 2010 הוא נפגע בתאונה; שכרו הכולל בארבעת החודשים הנ"ל: 18,013 ₪. היינו: 4,503 ₪ בחודש; בחודש ינואר 2012 וחודש באפריל 2012 התובע רשום כאסיר/עציר.

לטענת הנתבעת, מנתונים אלה עולה כי במשך 5 שנים לפני התאונה התובע עבד תקופות קצרות ביותר, המאופיינות בחוסר יציבותו והחלפת מקומות עבודה רבים; שכרו בתקופות הקצרות שבהן הוא עבד עמד מקסימום על 4,500 ₪. כמו כן, לתובע עבר פלילי שבגיניו הוא שהה 3 חודשים במאסר/מעצר.

5. לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים ולמכלול חומר הראיות הגעתי לכלל מסקנות כדלקמן:

אשר לבסיס השכר: סבורני כי בנסיבת העניין, סביר להעמיד את בסיס השכר של התובע לעבד על פי השכר הרבע-שנתי שמופיע במסמכי המל"ל ערב התאונה, בסך של 4,767 ₪ לחודש, צמוד להיום סך של 5,000 ₪ במעוגל. את הפסדי השכר לעבד סביר לפסוק על פי הנכויות הזמניות שנקבעו על ידי המל"ל.

אשר לעתיד: סבורני כי בנסיבות העניין, בשים לב לעובדה שבעת התאונה התובע היה אדם צעיר יחסית, ולכך שהתובע חסר השכלה שעבד בעבודות כפיים בעיקר, ומאידך בשים לב להיסטוריה התעסוקתית שלו במשך 7 שנים עד למועד התאונה, כפי שעולה מדו"ח רציפות הביטוח של המל"ל, כפי שפורט בטענות הנתבעת לעיל, סבורני כי סביר להעמיד את בסיס שכרו של התובע לעתיד על סך של 7,000 ₪ בחודש.

6. אשר לנכות התפקודית: סבורני כי בנסיבות העניין, נוכח פגיעתו האורתופדית הלא-פשוטה של התובע, סביר בנסיבות העניין לאמץ את החזקה המקובלת בפסיקה שלפיה ככלל נודעת לנכות הרפואית משמעות תפקודית מלאה (ע"א 3049/93 גריגסיאן נ' רמזי, פד"י נב(3) 792, 800 ו-ז). לפיכך, סבורני כי סביר להעמיד את נכותו התפקודית של התובע על 15%.

אינני רואה מקום לאמץ את קביעת הוועדה הרפואית של המל"ל בדבר הפעלת תקנה 15, וזאת בשים לב לעדות התובע שממנה עלה כי הוא עובד כיום עם דודו בעבודות פיזיות שונות, וכי הוא היה תמיד מסודר בעבודה. התובע העיד: עמי' 6 לפרוטוקול, ש' 21-23:

ש. למה לא פנית לאבטלה ולהבטחת הכנסה?
ת. רוך השם אף פעם לא רציתי להגיע למקום במדינה שיתנו לי כסף. אני מסתדר ברוך השם. לא רעב... תמיד יש לי העבודה שלי. אני בחור מסודר."

כמו כן העיד התובע בעמ' 7 לפרוטוקול, ש' 15-18:

" ש. מה אתה עושה בעבודה בגז עם אחיך?
ת. אני עוזר לו בכל מיני דברים. הוא עושה יונקס, זה מחמם שבמקום להדליק בולר יש יונקס מרובע. הוא מתקין אותם ואני עושה כל החורים והצנרת על הקיר, של הגז, בבתים. לפעמים עסקים, רוב הזמן זה בבתים. אני עובד גם במזגנים קצת. מתקין מזגנים."

7. לנוכח האמור, יש לפסוק לתובע פיצויים בגין הפסדי השתכרות כדלקמן:

במשך 3 חודשים לאחר התאונה לפי נכות בשיעור 100% סך של 15,000 ₪ בתוספת ריבית מאמצע התקופה, סה"כ 15,575.

במשך 3 חודשים לאחר מכן לפי נכות 50%, סך של 7,500 ₪ בתוספת ריבית מאמצע התקופה, סה"כ 7,750 ₪.

במשך 6 חודשים לאחר מכן, לפי נכות בשיעור 25% נכות, סך של 7,500 ₪ בצירוף ריבית מאמצע התקופה, סה"כ 7,700 ₪.

לאחר מכן ועד להיום לפי 15% נכות במשך 20 חודשים בשכר של 5,000 ₪, סה"כ 15,000 ₪ בצירוף ריבית מאמצע התקופה, סה"כ 15,175 ₪.

סה"כ יש לפסוק לתובע בגין העבר 46,200 ₪.

אשר לעתיד: יש לפסוק לתובע סך של 289,600 ₪. סכום זה משקלל חישוב אקטוארי על פי בסיס שכר של 7,000 ₪, נכות של 15% ומקדם היוון מתאים.

נזק לא ממוני

8. בגין הנזק הלא ממוני זכאית התובעת לסך של 29,000 ₪ במעוגל, וזאת על בסיס החישוב על פי הכללים שבתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב הפיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), התשל"ו-1976. הסכום חושב לפי נכות רפואית של 15% ו-8 ימי אשפוז.

עזרת זולת, הוצאות וניידות

9. בנסיבות העניין, בשים לב למהות פגיעתו ונכותו של התובע, שסביר להניח שבגין הוא נזקק להוצאות מוגברות ועזרת זולת מוגברת מבני משפחתו בחודשים הסמוכים לתאונה, ומאידך בשים לב לכך שמדובר בתאונת עבודה שבגינה התובע זכאי לקבל מהמל"ל החזר הוצאות וגמלאות בעין בגין ריפוי, החלמה, שיקום רפואי ומקצועי (סעי' 86 לחוק הביטוח לאומי), סביר לפסוק לו בגין הוצאות ועזרת הזולת לעבר ולעתיד סכום גלובלי בסך 20,000 ₪.

נימוקי

10. כאמור, התביעה הוכרה כתאונת עבודה. ממסמכי המל"ל עולה כי התובע קיבל מהמל"ל תגמולים בסך של 72,000 ₪ במעוגל, בתוספת הפרשי סכום ריבית והצמדה מגיע לסך של 75,500 ₪ במעוגל. סכום זה יש לנכות מהפיצויים.

סוף דבר

11. לנוכח כל האמור, הנתבעת תשלם לתובעת פיצויים כדלקמן:

א. הפסדי שכר לעבר	₪ 46,200
ב. גריעה מכושר השתכרות לעתיד	₪ 289,600
ג. נזק לא ממוני	₪ 29,000
ד. הוצאות ועזרת הזולת	<u>₪ 20,000</u>
סה"כ	₪ 384,800
בניכוי תקבולי מל"ל	<u>₪ (75,500)</u>
	<u>₪ 309,300</u>

לסכום זה יצורף שכר טרחת עו"ד בשיעור 13% בתוספת מע"מ והוצאות משפט. הסכום ישולם בתוך 30 יום, שאם לא כן, הוא ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ז סיון תשע"ג, 05 יוני 2013, בהעדר הצדדים.

עבאס עאסי 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן